

Ichthus

Nieuwsbulletin
Hervormde Gemeente
Sommelsdijk

Laat het Woord van
Christus in u wonen

2016
Juli
02

Colofon

ICHTHUS
kerkblad van de Hervormde Gemeente Sommelsdijk.
verschijnt 4 keer per jaar.

Redactie:
Adri Peekstok; Leen van den Boogert; Wim Faasse
E-mail:
ichthus@hervormdsommelsdijk.nl

Productie:
Opmaak: Wim Faasse
Kinderpagina's:
Mirjam van den Boogert
Druk: KCM Kievit Copy & Multimedia

Suggesties m.b.t. de inhoud en kopij stellen we zeer op prijs.
U kunt deze inleveren bij de redactie.

De redactie behoudt zich het recht voor om kopij in te korten of te weigeren.

Volgende uitgave verschijnt D.V.
25 september 2016
Kopij inleveren vóór
3 september 2016

INHOUD

17e Jaargang, nummer 2
juli 2016

Voorwoord ... 3
Kraakpand of tempel ... 4
Interview serie ambtsdragers ... 5
De pen 'ik geef de pen door aan ... 7
Oekraïne - winterhulp ... 8
Geen vracht ds. J.J. Poort ... 13
Nieuwsbrief 38 fam. Van Driel ... 14
ThuisFrontTeam Willem en Joanne ... 18
Visje - kinderpagina's ... 21
Reisverslag 55plus ... 25
Vrijwilliger Stichting HOE ... 27
Wandelactie vrouwen voor vrouwen ... 29
Vakantie Bijbel Feest ... 31
Gemeentedag ... 33
Pinksterweekend JV ... 34
Kinderoppas Opstap ... 35
Luther en de biecht ... 36
Reis naar het verleden ... 38
Kerkrentmeesters ... 40
Mutaties ... 41
Contacten ... 43

Voorwoord

Beste gemeenteleden,

Voor de start van de zomervakantie is er ook nog een uitgave van de Ichthus. Ondanks dat de activiteiten in de gemeente op “een lager pitje” staan hebben we toch weer een gevuld exemplaar. Bedankt voor uw en jouw bijdrage! In het bijzonder willen we Mirjam van den Boogert bedanken voor haar bijdrage met de rubriek ‘Visje’. Zes jaar lang heeft ze de Ichthus aangevuld met erg leuke kinderpagina’s maar gaat nu stoppen. Mirjam, heel erg bedankt en Gods zegen toegewenst met je studie in Delft!

Waar we in de vorige uitgave terug- en vooruitblikten doen we dan nu weer. Een van de onderwerpen is de gemeentedag die we onlangs hebben gehouden. Het was een prachtige dag waarop we als gemeente goede ontmoetingen hebben gehad en waar we met vreugde op terug mogen kijken. We zijn de Heere dankbaar voor wat hij ons ook hierin heeft gegeven!

De vakantie staat voor de deur. Voor de meesten een periode van rust. Even opkijken van het werk. Dat is goed en ook belangrijk. De Heere Jezus zegt in Markus 6 vs. 31 tegen Zijn discipelen: ‘Rust een weinig’. Ook voor hen was het goed om even een moment uit de drukte in de rust te stappen.

Laten we elkaar, of we er nu op uit gaan of juist thuis blijven, ook in deze periode van rust echter niet uit het oog verliezen.

We wensen u veel leesplezier toe en een goede vakantieperiode.

De redactie.

Oproep namens Mirjam:

Zes jaar geleden ben ik begonnen met het maken van kinderpagina's voor in de Ichthus. Nu ben ik op zoek naar iemand die het leuk vindt om dit over te nemen. Ben je 12 jaar of ouder en vind jij het leuk om vier keer per jaar een leuke invulling te geven aan deze pagina's voor kinderen van 4-12 jaar? Mail dan voor 6 augustus naar ichthus@hervormdsommelsdijk.nl!

Kraakpand of tempel

Mathijs Guijt

In 2015 stond er op een totaal van zo'n 54 miljoen m² kantoorruimte ruim 15% leeg (= zo'n 8,5 miljoen m²). De eigenaren van de panden zijn nogal beducht voor krakers en zoeken hun toevlucht daarom tot antikraak en leegstandbeheer. Het laatste wat men wil is dat hun kantoorpand wordt uitgewoond als kraakpand.

Geestelijk gezien bestaat leegstand niet. Ons hart wordt bewoond door de rechtmatige Eigenaar - of door een kraker. Wanneer niet God ons hart regeert, maken onreine geesten er de dienst uit. Indrukwekkend wordt dat laatste beschreven door Mattheüs (12:43-45). Een onreine geest wordt uitgedreven, hij moet zijn verblijfplaats verlaten. Na een tijdje in de wildernis besluit hij echter terug te gaan. Onreine geesten gaan blijkbaar niet snel dood. Tot z'n grote verrassing merkt de onreine geest dat hij - opnieuw - in een gespreid bedje terecht komt. Het huis staat er keurig bij. Er is geveegd, er is opgeruimd maar… het staat nog altijd leeg! De onreine geest is verrukt en haalt zeven andere demonen, die nog meer verdorven zijn dan hijzelf. Ze gaan het huis binnen en blijven er wonen. Het einde van zo'n mens zal erger zijn dan het begin, waarschuwt Mattheüs.

De boodschap is onthutsend. De buitenkant van ons levenshuis kan strak in de lak staan en de binnenkant goed geoutilleerd, maar het kan desondanks een kraakpand zijn. Jezus maakt hierbij de vergelijking met witgepleisterde graven: keurig onderhouden van buiten, maar vanbinnen doods en dor (Mattheüs 23:27). Leegstand is funest. Het betekent open huis voor de duivel, een kraakpand voor demonen.

God heeft Zijn eigendommen daar niet voor over. Hij zond Zijn Zoon: Jezus Christus. Tijdens Jezus' rondwandeling op aarde drukte Hij Zijn gehoor op het hart Zijn woorden in acht te nemen. *Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toekomen en intrek in hem nemen* (Johannes 14:23). Later snijdt Paulus in verschillende brieven hetzelfde thema aan: *Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid* (Kolossenzen 3:16a). En ergens anders: *En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest* (Efeze 5:18). Waar Jezus, het Levende Woord, en de Heilige Geest wonen, is geen plaats voor de zonde en de duivel.

Dit vraagt om grondige inspectie van ons levenshuis. Om een afhankelijk leven, in navolging van Jezus. Hij moet meer worden, ik minder. Om de dagelijkse vervulling door de Heilige Geest. *Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?* (1 Korinthe 3:16). Je bent toch geen kraakpand?

De volgende meditatie zal worden verzorgd door H.A. van Holten

Interview in de serie Ambtsdragers

Naam: Ries Wessels

Beroep: Senior medewerker bedrijfsbureau/ kostendeskundige bij Oranje BV

Taak binnen de gemeente: Diaken én koster in de Lukaskapel

Burgerlijke staat/gezin: Ik ben al ruim 27 jaar gelukkig getrouwd met Marjan. Samen hebben we 3 kinderen, Marijn, Annerieke en Marline. Alleen Marline woont nog thuis.

Kortere of langere tijd geleden deed onze kerkelijke gemeente een beroep op u voor ambtsdrager, waarom zei u 'ja'?
Ik (we) waren verwonderd over hoe het allemaal gegaan is; dat ik op het tweetal kwam, na voordracht uit de gemeente en uiteindelijk ook gekozen ben. We zijn nog betrekkelijk kort lid in deze gemeente. Ik heb het gezien als een roeping en taak die de Heere God mij geeft in de gemeente.

Waar ziet/zag u naar uit in uw taak als ambtsdrager en waar ziet/zag u tegenop?
Ik zie er naar uit om in de gemeente te mogen werken. Het is mijn streven om dat te doen in navolging van Jezus. Vanuit Zijn liefde.

Waar ik tegen op zie is de tijd die het wellicht vragen zal. Ik heb een drukke baan en nog wat andere functies. Maar, ik mag er op vertrouwen dat de Heere God mij helpen wil en zal.

Uiteindelijk zie ik er dus niet tegen op....

Welke figuur uit de Bijbel of welke Bijbeltekst spreekt u erg aan?
Toen ik in 1987 belijdenis deed kreeg ik de tekst mee uit 2 Timotheüs 2 vers 8: *'Houd in gedachtenis dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie'*. Dat is voor mij de Bijbel in 1 zin.

Het is overigens een vers uit een mooi Bijbelgedeelte (vers 1 t/m 13) wat gaat over strijd en lijden; vermaningen tot getrouwe plichtsbetrachting en waar mooie beloften in staan.

Wat typeert u als persoon?
Moeilijke vraag. Moeilijk om over jezelf te zeggen..... Ik ben een doener, niet zo'n theoreticus. Ik heb soms te weinig geduld.

Wat is (na de Bijbel) uw lievelingsboek?
Lezen is niet mijn favoriete bezigheid, dus dit is voor mij wederom een moeilijke vraag. Maar..... ik denk dat het 'de Terroristenjaagster' is van Rita Katz. Dat is in ieder geval het laatste boek dat ik helemaal (zelfs 2 keer) gelezen heb.

Het is een onthullend (waar gebeurd) verhaal van een uit Irak gevluchte joodse vrouw die één van de belangrijkste moslimterrorisme-experts ter wereld is geworden. Vermomd als moslimvrouw wist ze vooral in de VS te infiltreren in allerlei radicale islamitische organisaties als Hamas, Hezbolla en AlQuada. Wat mij erg trof in dit boek was hoe onze democratische samenleving zoveel onbelemmerde openingen biedt aan dit soort organisaties om onze systemen te misbruiken voor de opbouw en groei van hun eigen organisaties.

Wat doet u graag in uw vrije tijd?
Eigenlijk heb ik twee grote hobby's, nl. mijn volkstuin en mijn trompet. Daarnaast heb ik een passie als vrijwilliger bij het Leger des Heils waar ik met de soepbus de thuis- en daklozen in Rotterdam af en toe van een kop soep, een bakje koffie en een praatje probeer te voorzien. De lijfspreuk van het Leger des Heils spreekt me hierbij heel erg aan: 'God dienen is mensen dienen' en 'mensen dienen is God dienen'.

Wat zou u tot slot tot de lezers willen zeggen?
Ik voel me (samen met mijn gezin) thuis in onze gemeente. Vertrouwd dus. Dank u!

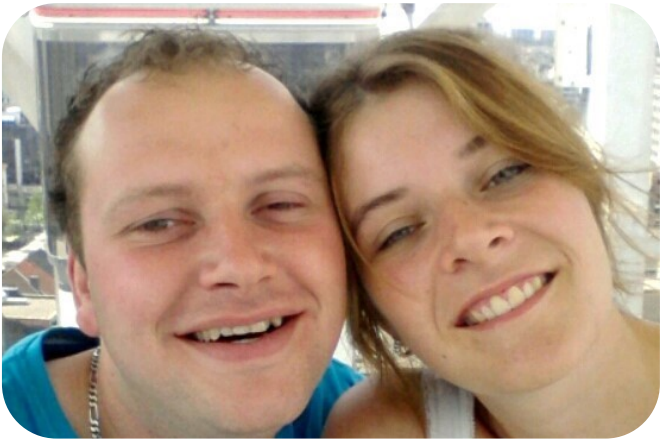

Van de schrijvers uit vorige Ichthus hebben wij 'De pen' doorgegeven gekregen. In dit stukje willen we ons voorstellen.

Wij zijn Arnold en Maartje de Bakker. In november 2015 zijn wij getrouwd en sindsdien wonen we in Middelharnis. De Hervormde kerk in Sommelsdijk is geen nieuw terrein voor ons; voordat we trouwden kerkten we bijna vijf jaar lang regelmatig in Sommelsdijk. We voelen ons hier goed op onze plek en sinds onze trouwdag zijn we officieel lid geworden.

Over Arnold:
Ik ben 28 jaar en een echte Flakkeeënaar, geboren in Middelharnis en opgegroeid in Middelharnis/Sommelsdijk. Ik ben werkzaam bij Schipper Elektrotechniek als elektromonteur in de nieuwbouw van onder andere woningen. Daarnaast heb ik nog een aantal hobby's, namelijk modeltreinen, klussen en mijn legerjeep. Ruim drie jaar heb ik geklust aan ons huis, en daar wonen we nu met veel plezier. Het volgende project is nu het aanleggen van de tuin.

Over Maartje:
Ik ben 25 jaar en ik ben geboren en opgegroeid in Zierikzee. Ik heb zowel Zeeuwse als Flakkeese familie en een aantal familieleden hier op het eiland wonen zoals mijn opa en oma. Ook heb ik hier op de Prins Maurits gezeten, dus Flakkee is bekend gebied voor mij. Ik volg dit jaar een versnelde opleiding tot doktersassistente, en hoop dit binnenkort af te ronden. Vanaf juli ga ik werken bij een huisartsenpraktijk. Verder ben ik sinds een paar jaar actief bij het zondagsschoolwerk, in de oudste groep, wat ik erg leuk vind om te doen.

We willen hierbij de pen doorgeven aan een collega van Arnold: Krijn en Margrieta Braber.

Oekraïne

We willen alvast onder de aandacht brengen, dat we volgende zomer 2017 weer een werkvakantie naar Oekraïne hopen te organiseren. In een volgende Ichthus komen we hierop terug, omdat we na de zomer pas mogelijke projecten gaan bespreken. Maar je kunt nu alvast nadenken of je misschien mee wilt naar een land, wat zo geheel anders is, dan ons eigen Nederland. Je krijgt een unieke kans om kennis te maken met een heel andere cultuur, en iets voor anderen te kunnen betekenen en dit geeft veel voldoening.

Informatie: dwittekoek@hetnet.nl.

Winterhulp 2015/2016

Door omstandigheden is het januari 2016 geworden, voordat wij naar Oekraïne af konden reizen. We hebben deze keer heel wat gereisd, vaak in de sneeuw en weer fijne ontmoetingen gehad.

We zijn eerst bij het dominees echtpaar Gabor en Erica geweest. Zij wonen tegenwoordig in Hongarije ongeveer 25 km van de grens met Oekraïne in het dorp Szamosszeg. Voorheen woonden en werkten ze in Nagygejöc en na 5 jaar werken ze nu hier. Er komen ongeveer 80 tot 100 mensen naar de kerk, terwijl er plaats is voor 1000 kerkgangers. De meesten zijn ouderen en de generatie van 40/50 komt bijna helemaal niet. Ook de jeugd komt niet veel in de kerk, maar daar willen ze juist op gaan investeren. Daarna zijn we door gereisd naar Oekraïne. Bij de grens weinig problemen en zo komen we bij het kindertehuis in Nagydobrony, waar we al veel vaker hebben gelogeerd.

De volgende morgen gaan we toch even kijken in Nagygejöc en ontmoeten daar naast de bekende presbyter (scriba) ook een interim dominee, die goed Engels spreekt. Hij werkt in Gät een dorpje 8 kilometer verderop, maar probeert nu ook in dit dorp zondags te preken en ook wat bijéénkomsten door de

week te organiseren. Dus gelukkig wordt het woord van God in deze gemeente nog steeds verkondigd en gaat Zijn werk door.

Half in de middag gaan we toch op reis, ondanks dat dit eigenlijk de volgende dag pas zou gaan gebeuren. We rijden tot aan Lviv, de laatste uren volop in een sneeuwjacht bij -10 gr.

De andere morgen gaan we op weg en rijden van Lviv naar Rivne en dan Zitomyr. Daarna richting Kiev, maar eerst gaan we 2 arme gezinnen midden in de bossen (20 km van de snelweg) bezoeken. De moeders van deze gezinnen moeten eigenlijk allebei worden geopereerd, maar hebben daar geen geld voor. We hebben hen een voedselpakket gegeven en zijn onze reis vervolgd naar Kiev. We hebben net een stukje van de stad gepakt en zijn toen afgezakt richting Odessa, dit ligt bij de Zwarte Zee. Om 20.00 uur een slaapplaats opgezocht en de volgende morgen rond 08.00 uur weer op pad. Inmiddels rijden we bijna alleen maar over besneeuwde wegen en rond 12.00 uur komen we dan ook een lange file tegen. Wij er een beetje langs gereden en wat bleek, er waren 2 vrachtauto`s tegen elkaar aangereden, geen doorkomen meer aan. Gelukkig was er een sneeuwfrees machine en die heeft een baan langs het ongeval gefreesd, zodat we onze weg konden vervolgen. Toen waren we om 15.00 uur vlakbij Gherson, waar een contactpersoon woont, waar we al vaker mee op pad zijn geweest.

Allereerst bezochten we met haar een dokterspost, die door een andere stichting (waar we wel vaker contact mee hebben) uit Nederland, is opgeknapt.

De huidige dokter, die daar al 23 jaar werkt, heeft nu voor het eerst koud en warm stromend water. Er is en bron geslagen en een pomp geplaatst en een boiler opgehangen en in elke kamer een wastafel met tegels aangebracht. Naar de gewoonte moesten we natuurlijk koffie/thee drinken met koeken en snoep etc. Toen kwam ook de burgemeester van het dorp nog langs om te bedanken. En nog een gewoonte, we moesten nog mee naar een andere dokterspost, die ook nog opgeknapt moest worden. Want ze denken, als we het hen laten zien willen ze misschien wel helpen en dit hebben we ook in Holland inmiddels weer aan Rijnsburg doorgegeven en dit gaat waarschijnlijk wel gebeuren.

Daarna zijn we naar het jongenshuis gereden. Hier hebben we 4 jaar geleden een actie voor gehouden om 150 nieuwe bedden en matrassen te kopen. We wilden graag de huidige staat zien en we hadden enkele zakken met een soort

gebreide sloffen (door Flakkeese dames) bij ons. De jongens waren dolblij met de sloffen en de bedden zagen er nog prima uit!

Toen zijn we over zeer gladde wegen weer terug gereden en eindelijk konden we 22.00 uur naar bed.

De volgende dag hebben we een aantal gezinnen en kinderen bezocht. O.a. een jongen, die door kanker maar één oog heeft en hieraan geopereerd moest worden. We hadden geld van een andere stichting uit Nederland, die dit betaalde en wij hebben eten gegeven. Bij een andere jongen, die met z`n oma samen woont en een hersentumor heeft gehad, zijn we op bezoek geweest en ook daar eten achter gelaten.

De volgende dag zijn we naar het midden van Oekraïne gereden. Daar hebben we in Shepativka, het hoofd van de sociale dienst uit die regio weer ontmoet. Deze man met een aantal medewerkers helpen arme gezinnen met het verkrijgen van uitkeringen en/of subsidies. Soms maar heel weinig, maar alle beetjes helpen. Met hem hebben we een vorige keer wel 40 gezinnen bezocht en kleding/kinderwagens/bedjes etc. uitgedeeld. Nu vroeg hij weer om kleding, want de mensen kunnen het gewoon niet kopen en betalen. Hij vertelde, dat de vraag om kleding enorm is toegenomen en ook zijn medewerkers

zien schrijnende gevallen. Via hem zijn we ook in contact gekomen met de directeur van een ziekenhuis in Izjaslav, ongeveer 25 km van het andere stadje.

Dat ziekenhuis is voor ongeveer 47.000 inwoners, die veelal ook uit de buurt komen. Ze hebben nu 370 bedden maar dat moet met 45 bedden worden teruggebracht tot 325. Ook hier zijn bezuinigingen nodig, want de regering draait de geldkraan langzaam dicht. Je ziet hier in Oekraïne dus wel, dat mensen vaker al voor kleine klachten naar het ziekenhuis gaan.

In dit ziekenhuis hebben we met name de kinderafdeling en de vrouwen afdeling bezocht.

Met ook een kijkje in de operatiekamer, waar net daarvoor nog een baby met de keizersnee ter wereld was gekomen. De operatiekamer is verouderd en die zouden ze graag opgeknapt zien, met name ook het elektra gedeelte. Ze willen daar zelf ook aan meewerken, dus zullen we eens zien, wat de mogelijkheden zijn.

Tegenover het ziekenhuis hoorden we, dat afgelopen weekend er brand was geweest op een bovenverdieping van een huis. Dat gezin bezocht, man geen werk, beneden plafonds kapot door het bluswater. Nagevraagd en wat geld geven kon wel. En wat schetste onze verbazing, toen we eind van de middag weer langs kwamen waren ze al houten balken aan het stellen, want ze wilden weer zo snel mogelijk waterdicht. Dat gaf een goed gevoel, zo concreet hulp bieden!

De volgende dag zijn we weer naar Nagydobrony vertrokken en zo waren we na een week met veel autorijden, heel veel bezoeken en 3300 kilometer verder, weer terug bij het kindertehuis.

Hier hebben we de volgende dag nog met de directeur gesproken. De kozijnen van het kindertehuis buiten zijn toe aan een schilderbeurt. Maar hij vertelde ook, dat door de devaluatie van de munt, de Grieven, er heel veel mensen naar het buitenland gaan, naar Hongarije, Tsjechië en soms Duitsland om daar te gaan werken. Zodoende gaan er bij hem uit het tehuis ook goeie mensen weg die bijna niet te vervangen zijn, omdat hij, omgerekend niet meer dan € 60,00 per maand kan bieden en dit was voor 2 jaar terug nog ruim € 150,00. We hopen en bidden, dat de verzorging voor de kinderen in het tehuis toch door mag blijven gaan en wensen de leiding Gods zegen toe.

Deze keer hebben we dus veel gereisd en wat minder zelf eten gekocht en rond gebracht. De opbrengst van de dankdagcollecte is nu grotendeels gegaan naar 2 projecten, één waar er 4 keer per week voor ouderen in een aantal dorpen eten wordt gekookt en rondgebracht, een soort tafeltje dekje. Dit zijn hele mooi projecten en wij hebben ook zelf gezien hoe dat gaat, zijn ook mee geweest met Sándor, onze contactpersoon om het eten weg te brengen.

En nog een ander project is de school in het zigeunerkamp in Barkaszo, waar we afgelopen zomer met onze jeugd en fam. Tieleman de kinderen een onvergetelijke week hebben bezorgd. Nu is het schooltje ook gereed en komen er 150 kinderen, terwijl op de helft was gerekend. En ook hier moet eten naar toe, anders komen er weinig kinderen, want dit is het enige warme eten wat ze krijgen. Dus ook hier hebben we een bijdrage voor gegeven.

En na 10 dagen zijn we via Budapest weer veilig in Nederland aangekomen en mogen we terug zien op een bewogen, maar prachtige reis. Ook al is het een druppel, we hebben vele arme ouderen en jongeren een beetje van Jezus liefde laten zien.

ds. J.J. Poort

Geen vracht

‘Geen mens bestaat zonder zijn eigen vracht,’ heeft Gerrit Achterberg eens geschreven. En dan denk je: ‘Ja, helaas!’ Want er zijn mensen die er niet alleen onder gebukt gaan, maar die er soms onder bezwijken.

Toch was het in Dordrecht net andersom! Want de man die tegenover me zat, verliet eventjes de trein om iets aan te geven aan iemand op het perron. En juist toen hij in wilde stappen, zoefden de klapdeuren dicht en zette de trein zich in beweging. Meehollend bonsde hij nog tegen het raam, maar weg waren we al.

‘Die meneer!’ riep ik tegen de mensen in de coupé. ‘Die meneer daar, die hier zat, z'n koffers zijn in het bagagenet, z'n jas en die krant is ook van hem!’ Ik bedoelde het natuurlijk meer als vraag van ‘hoe moet dat nou?’ dan als mededeling. Hoe moet dat nu verder, als je je vracht kwijt bent? Als die voor je neus verdwijnt, met onbekende bestemming? Is een mens dan opgelucht?

Paniek had ik, door 't raam, in z'n ogen gezien. In Rotterdam echter zei de perronchef dat hij er al van wist; er was opgebeld. Ik denk dat de vrachtloze man, later, voor het terugbezorgen wel bedankt zal hebben. Bedankt zal hebben, dat hij zijn bagage weer in handen had. Misschien, dat hij er wel voor het eerst in z'n leven pas blij naar heeft gekeken.

Wonderlijk lesje. ‘Geen mens bestaat zonder zijn eigen vracht.’ En dan dacht ik altijd: ‘Ja, wat jammer.’ Nu, sedert Dordrecht, ben ik geneigd te denken: ‘En dat is maar goed ook!’ Omdat ik in een flits, door dat raampje, zag dat zònder vracht verder te moeten belastender kan zijn, zwaarder kan wegen, dan mèt vracht.

Uit: "Vensters naar het licht".

Nieuwsbrief 38 Familie Van Driel

juni 2016

Een dagje uit het leven van…

Iets voor zessen gaat de wekker en neem ik stille tijd. Henrike's hondje Jacks wil al direct uit zijn kooi, hij is onrustig omdat er aan de overkant een hondje loops is. Daarna eet ik wat boterhammetjes en een schaaltje zelfgemaakte yoghurt. Rond zeven uur vertrek ik op de brommer naar kantoor. Het is ongeveer 10-15 minuten rijden. Prima te doen, wel altijd goed opletten, want mensen, honden en varkens steken regelmatig zonder aankondiging de weg over.

Op kantoor zet ik de computers aan, maak een babbeltje en daarna hebben we een ochtendopening. Deze keer is het op onze lokale basisschool. Ongeveer 15-20 mensen. Ik ben meestal de oudste, en dat ligt ondertussen niet alleen aan het feit dat Indonesië een erg jonge bevolking heeft. Er wordt o.a. gebeden voor de kinderen die deze week hun toetsen hebben. De kinderen hebben in deze toetsweek maar tot 12 uur school, op zich fijn voor de leerkrachten, maar het doel is dat de kinderen zich dan thuis voor kunnen bereiden.

Op kantoor begint daarna het werk. Allereerst moet ik zorgen dat twee sponsorvoorstellen klaarliggen voor de lokale stichting. Men wil voor de eerste hulpvraag o.a. het trainen en drukken van onze boeken indienen. De andere hulpvraag is via een lokale kerk, daarin worden alle programma's uit de doeken gedaan. Mijn voorstel is om lokale basisscholen te trainen en te voorzien van schoolboeken. Nu was ik gisteravond al bezig geweest aan het aanpassen van een oud voorstel, dus tegen een uur of half elf zijn ze af.

Ik ga verder aan de lesboeken. We hebben een paar dagen geleden de nieuwste versie van de kerndoelen gekregen, dus ik moet onze lesmethode daarmee vergelijken. Aanpassingen voorstellen, en voor zo'n 1000 lesplannen de

nieuwste codes noteren. Dit is de derde dag die ik hieraan besteed en ik hoop dat ik vandaag klaar kom. Dan moet het nog wel allemaal ingevoerd worden, maar het denkwerk is dan gedaan. Af en toe vraag ik mijn collega's wat de overheid bedoelt met zinnen waarvan ook mijn collega's een paar woorden in het woordenboek moeten opzoeken. Een enkele keer blijft het antwoord toch vaag, maar dan gaan we maar uit van onze interpretatie. Wat dat betreft kan de overheid de doelen wel duidelijk formuleren, dan heb je meer kans dat ze bereikt worden. Onze boeken blijken voor het grootste deel zonder problemen te voldoen aan de nieuwste doelen.

Ondertussen zijn de collega's bezig met de laatste aanpassingen aan de leerboeken van taal voor groep 3. Deze boeken zullen binnenkort herdrukt worden. Ze voeren gelijk nog wat laatste wijzigingen door n.a.v. de nieuwste overheidseisen. Ik blijf daar maar een beetje nuchter onder; hoe die eisen dan ook klinken, de kinderen moeten leren lezen, en begrijpen wat ze lezen. De overheidseisen voor rekenen heb ik eergister al gedaan.

Ik besluit tussendoor ook nog een keer te bellen met een onderwijskundig directeur van de vereniging van scholen van zevende dags adventisten die ik op een overheidsvergadering tegen kwam. Deze man is 2 weken geleden op kantoor langs geweest en was erg enthousiast over ons programma. Wij zijn ook blij dat op hun scholen zoveel leraren actief zijn. Blijkt dat ik later in de week meer nieuws van hem kan verwachten, men heeft nog niet vergaderd. Eind van de week nog eens bellen.

Een telefoontje naar een stichting uit Java is onderdeel van de planning om meer dan 100 van hun mensen te trainen in het gebruik van onze boeken. Dit zijn meest mensen van andere eilanden die een aantal jaar in het berggebied van Papua komen lesgeven. Helaas roept dat bij lokale leerkrachten de volgende reactie op: 'Wij hebben nu al zo lang les gegeven, we zijn blij dat jullie het van ons overnemen.' We zullen binnenkort ook 6 van hun mensen trainen die zullen worden uitgezonden op tv terwijl ze onze boeken gebruiken. Helaas heeft hij ze nog steeds niet kunnen bereiken, in de dorpen waar ze werken is vaak geen mobiel signaal. De training zou over 3 weken beginnen, maar dat wordt uitgesteld omdat de uitzenddatum ook is verzet. De training aan de 100 (half juli) wordt iets vervroegd, maar ook wat dat betreft nog geen harde datum. Gewoon weer flexibel zijn.

Omdat de directrice van de basisschool gisteren is bevallen gaan we met zijn allen op kraamvisite. Een kraamzuster is er niet, dat moet de familie opvangen. Geen beschuit met muisjes of iets anders. Ook haar man is nog op reis,

de baby kwam een maand te vroeg.

Bij thuiskomst lees ik nog een keer mijn aantekeningen door voor de avondsluiting in het internaat van de lerarenopleiding. Na afsluiting komen twee studentes naar me toe. De een heeft net van haar ouders gehoord dat haar stamgroep van de slang afstamt. Nadat ze dit met een andere student besprak, kroop er een slangetje weg. Maar toen ze weer keken, bleek het een hagedis te zijn. Wat heeft de duivel hiermee te maken? Nadat we hier een poosje over gesproken hebben, loopt er een student met me mee naar huis, die komt aan onze eettafel een rekentest doen. Hoewel hij al gegeten heeft, eet ik het mijne toch maar in de keuken op. Ik denk dat hij Anne-Marie's afgekoelde gebakken aardappeltjes er ook wel lekker uit vindt zien. Daarna twee potjes rummikub met Henrike en op naar vraag 2: een aantal vrouwen in de kerk praten in tongen, ze verwijten andere mensen met naam en toenaam tijdens de kerkdiensten dat ze niet gelovig zijn en de Geest tegenwerken, tot en met de voorganger toe. Het is nu een uur of negen, super om vertrouwen te genieten en zulke discussies te kunnen hebben, maar ook goed dat niet elke avond zo vol zit! De familie komt er een beetje bekaaid vanaf.

We wensen jullie Gods zegen.

Hartelijke groeten,
Martijn en Anne-Marie van Driel
Gerjanne & Henrike

Onderwijs voor Papua

Leerkrachten hebben op Papua in het algemeen zelf slecht onderwijs gehad en kunnen de ingewikkelde boeken uit Java niet aanpassen aan het niveau van de kinderen. Analfabetisme neemt ieder jaar nog toe en schooluitval ligt in Papua op meer dan 50%.

Wie gaat hier straks leiding geven in kerk en maatschappij?

Wij geloven dat we de taak hebben om aangepaste leerboeken te schrijven. Met handleidingen in eenvoudig Indonesisch, zodat zelfs mensen die geen leraar zijn kinderen kunnen leren lezen en rekenen.

De ontwikkelingen op gebied van schoolleiderschap gaan niet zo snel, we wachten op besluiten, maar omdat we veel trainingen moeten doen,

komt dat eigenlijk niet verkeerd uit. In maart zijn we op uitnodiging met MAF naar dit dorp gevlogen. Hier vandaan liepen we in 5 uur naar het volgende dorp over de bergrug. Onderweg kwamen we deze scholieren tegen die dat dagelijks lopen. In twee uur overigens. Het onderwijs dat hier wordt gegeven is grotendeels een zaak van vrijwilligers, de leerkrachten zijn vaak afwezig. Gelukkig heeft men hier ook onze boeken gehad. De vrijwilligers worden begeleid door een stichting van een kerk.

Vorige week is Gerjanne geslaagd, tegen de tijd dat jullie dit lezen is ze in Nederland voor vakantiewerk en vervolgens HBO. De rest van de dames volgt begin augustus, rond 5 oktober gaan we terug.

Gerjanne heeft erg genoten van het basketballen. Haar team werd 1e op het toernooi van middelbare en hogescholen.

Zo ging dat 10 jaar geleden, nu zou het met zijn tweetjes niet echt meer passen. Gerjanne zet haar onderwijs voort in Nederland, we zouden jullie morele steun en gebed waarderen. Vergeet de ouders niet...

Terugblik

Allereerst iedereen bedankt, die is langs gekomen bij ‘KIJK bij de boer’. In bijzonder de familie Groeneveld, die ons deze mogelijkheid heeft geboden en de opbrengst mocht er zijn, bruto ruim €2100,00, een schitterend resultaat. En natuurlijk ook de vrijwilligers bedankt, die 60 kg patat en ongeveer 600 pannenkoeken hebben gebakken en aanwezig wilden zijn om alles tot een succes te maken. Ook heeft de Hervormde gemeente van Ooltgensplaat een jaarmarkt gehouden, waarbij Kees aanwezig is geweest, de opbrengst wordt ook naar ons overgemaakt.

Willem en Joanne hebben in Oeganda de taalstudie Swahili afgerond en hopelijk kunnen ze straks op hun nieuwe stek, daar mee uit de voeten. Alhoewel er ook in het Swahili heel veel dialecten zijn, maar de basiskennis hebben ze in ieder geval geleerd. Na deze studie zijn ze naar een congres in Griekenland geweest, met allemaal christelijke artsen, die uitgezonden waren. Dit was een bijzondere bijéénkomst, waar ze met z`n allen ook nog op Pasen mochten terugkijken en heel veel van elkaar konden leren.

Daarna zijn ze terug gegaan naar Oeganda, zodat hun auto met de juiste papieren en op de juiste manier vanuit Oeganda naar Congo ingevoerd kon worden. Dit heeft heel wat hoofdbrekens gekost, maar uiteindelijk na dagen wachten, zijn ze de grens over getrokken met hun auto en veilig in Nyankunde aangekomen. Daar wachtte hun huis, dachten ze, maar daar woonde op dat moment een ander gezin, was minder als je vermoeid thuis denkt te komen en je moet gaan logeren bij een bevriende dokter.

Op 13 mei mocht Lukas zijn 1e verjaardag vieren, met een cadeau uit Nederland, een treintje zoals u kunt zien, daar was hij heel blij mee.

Heden

Maar nu wonen ze voorlopig weer in hun eigen huis en hebben hun draai weer gevonden in het ziekenhuis van Nyankunde. Alhoewel Joanne het rustig aan doet, omdat ze in oktober weer een kleine verwachten. We hopen en bidden voor een voorspoedige zwangerschap en waarschijnlijk zullen ze tot die tijd in Nyankunde blijven.

Er wordt ons weleens gevraagd, wat kost nu zo`n uitzending en hoe kom je aan het geld?
De kosten zijn ongeveer €50.000,00 per jaar, daar moet Sommelsdijk €25.000,00 per jaar aan bijdragen en voor de andere helft zorgt de GZB, o.a. door deelgemeenten te zoeken. Op dit moment zijn Barendrecht, Nieuwe Tonge, Ooltgensplaat en Strijen zulke gemeenten. Verder zijn er gelukkig een aantal sponsoren, die maandelijks een bedrag overmaken, hartelijk dank hiervoor. Ongeveer €1500,00 per maand komt er op die manier binnen. Dan hebben we nog wat mensen die aan het eind van het jaar ons een gift geven en een aantal GZB collectes van onze diaconie zijn voor Willem en Joanne bestemd. Als TFT willen we wel graag minimaal het jaarbedrag op de bank hebben, want we hebben wel de verantwoording om aan onze verplichtingen te voldoen en we weten niet hoe lang Willem en Joanne dit werk mogen doen. En mochten we meer geld binnenkrijgen, dan willen we dit graag besteden aan medische spullen, die zij dringend nodig hebben en daar heeft de GZB weinig mogelijkheden voor, dus giften blijven welkom.

Vooruitblik

Zoals u waarschijnlijk wel weet, willen Willem, Joanne en Lukas gaan wonen en werken in Itendey.

De verbouwing van hun toekomstige woning in Itendey, dat trouwens eigendom is van de kerk daar, heeft ook een nieuwe impuls gekregen, door contacten met medewerkers van de MAF. Deze medewerkers helpen vaker bij verbouwingen en hebben ook de nodige ervaring en helpen om de juiste materialen te kopen en om heen en weer te rijden. Want de afstand tussen Nyankunde en Itendey is nog geen 100km, maar toch duurt een reis met de auto ruim 4 uur heen en 4 uur terug.

En men koopt ook vele spullen in Bunia, die reis duurt 3 uur, dus even snel een boodschap doen, is er niet bij. Maar het geeft Willem wel wat rust, dat er anderen meedenken en meehelpen om de verbouwing te realiseren.

Dan is er nog het probleem van de mijnen op de landingsstrip. De Verenigde Naties zou mogelijk de mijnen opruimen, maar dit kan nog wel een half tot een jaar duren. De kerkelijke gemeente van Itendey, denkt er nu aan om een nieuwe landingsstrip aan te leggen, dit is mogelijk sneller en goedkoper te realiseren. Dus het blijft nog even spannend wanneer alles gereed is, zodat Willem, Joanne en Lukas kunnen verhuizen. En mogelijk is dit pas na de geboorte van een nieuwe telg binnen het gezin van de Folmers.

We hopen dat u, als gemeente het gezin gedenkt in uw gebeden en hun droom uit mag komen, dat het ziekenhuis in Itendey zal zijn als een Licht op een berg.

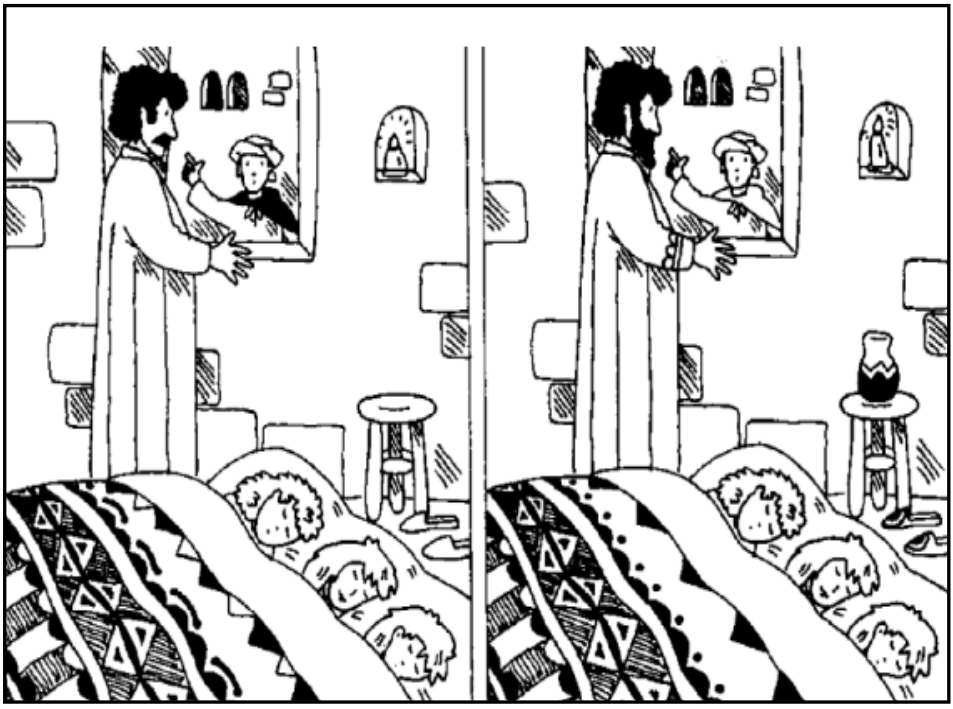
Omdat het ziekenhuis op een heuvel ligt is dit letterlijk hun verlangen en hopen ze ook iets van de liefde van God te mogen laten zien tijdens hun werk daar.

Kijk eens op de weblog: www.gzb.nl/congo
Namens het ThuisFrontTeam,
Dick Wittekoek.

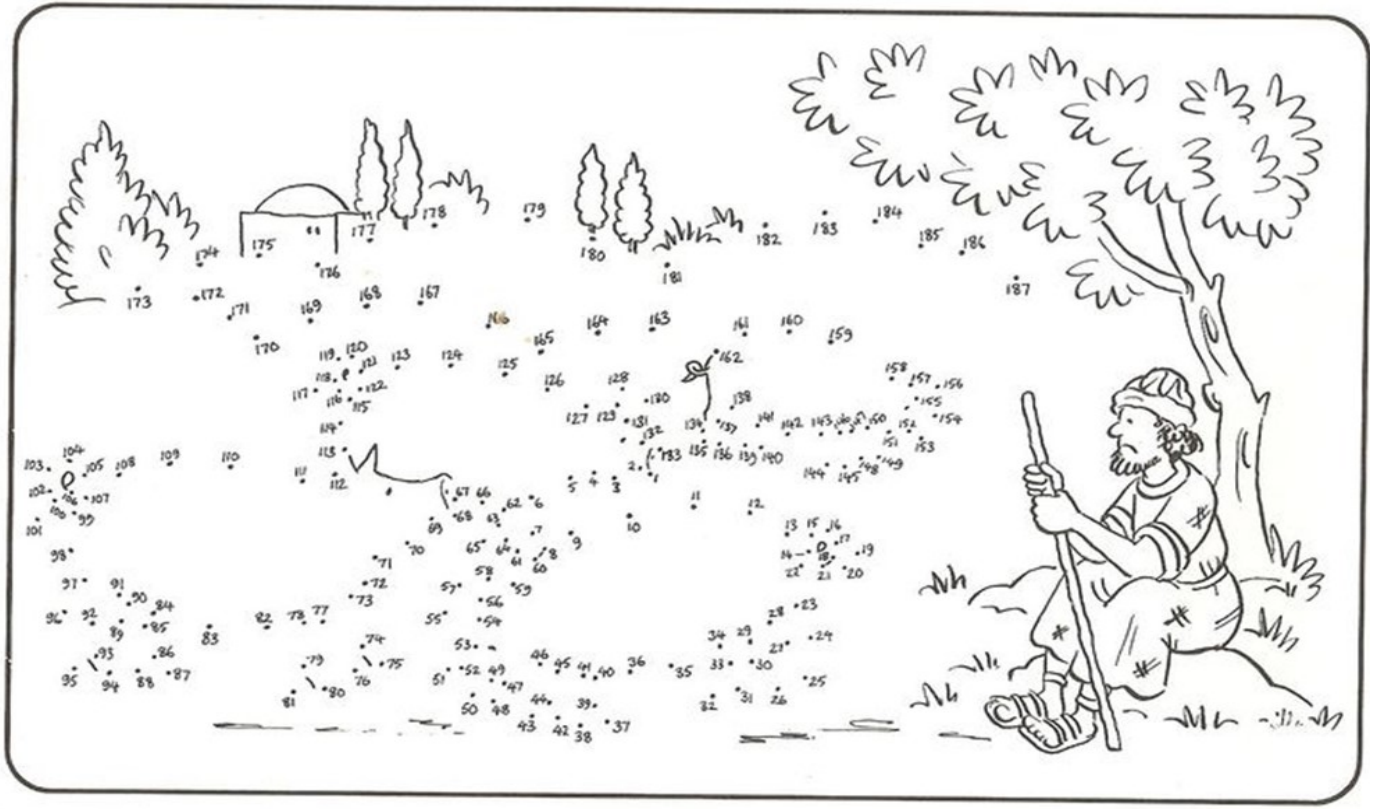
VISJE

Hallo allemaal! Deze pagina's staan weer vol met puzzels en een kleurplaat. Veel plezier!

De winnaar van de kleurplaat in de vorige Ichthus is Jelmer Kooijman en de winnaar van de puzzel is Eva Robijn. Jullie hebben een boekenbon gewonnen!

Lucas 11 : 5 - 10: Zoek de 10 verschillen!

Op welke dieren past de verloren zoon?

Dit verhaal staat in Lucas 15 : 11-32

Ben je jonger dan 8 jaar? Kleur deze kleurplaat mooi in! Tot en met 6 augustus kun je hem inleveren bij Adri Peekstok, Isaac da Costastraat 73. Misschien win je wel een boekenbon!

Naam:……..

Leeftijd:……...

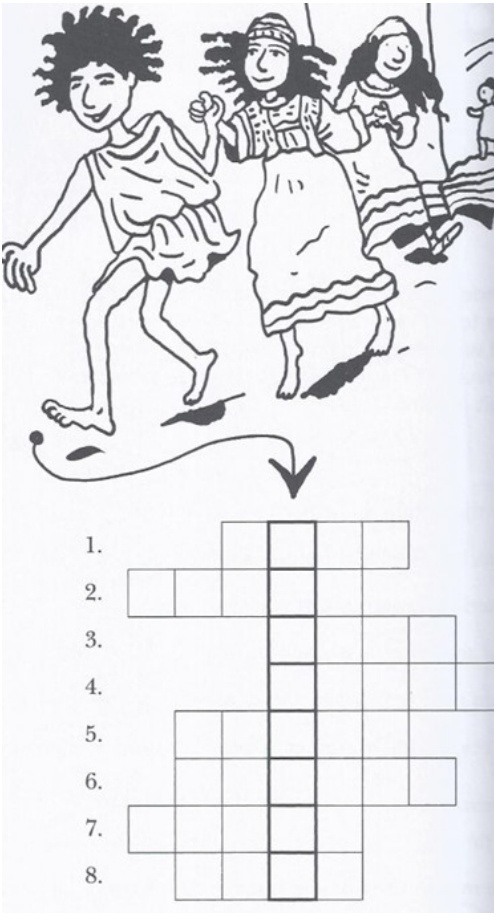
Adres:…… .

KINDEREN IN DE BIJBEL

Op verschillende plaatsen in de Bijbel gaat het over kinderen. Van sommigen van hen kennen we de naam, van anderen niet. Over welke kinderen gaat het in de volgende vragen? Schrijf de namen in de vakjes. Als je alle namen goed hebt ingevuld, lees je de naam van nog een kind.

1. Hij was de zoon van Boaz en Ruth (Ruth 4:17)
2. Toen hij pas geboren was, verborgen zijn ouders hem drie maanden lang. (Exodus 2:2)
3. Hij was al gestorven, maar Jezus maakte hem weer levend. Zijn naam weten we niet, maar wel de plaats waar hij woonde. Vul die plaatsnaam in. (Lucas 7:11)
4. Toen hij twaalf jaar oud was, stonden alle geleerden verbaas over zijn wijsheid. (Lucas 2:41-47)
5. Hij werd geboren toen zijn vader honderd jaar oud was. Zijn naam betekent 'hij lacht'. (Genesis 21:5-7)
6. Hij was het knechtje van de priester Eli. (1 Samuël 3:1)
7. Hij was acht jaar toen hij koning werd. (2 Koningen 22:1)
8. De dochter van Jakob en Lea. (Genesis 30:21)

Van boven naar beneden staat:

Mail de oplossing voor 6 augustus naar ichthus@hervormdsommelsdijk.nl om kans te maken op een boekenbon!

Reisverslag 55plussers

woensdag 18 mei 2016

In totaal waren er 45 reislustige personen waarvan 29 uit Sommelsdijk en 16 uit Middelharnis (waar waren jullie, voelen jullie zich te jong?) De jongste was ca. 8 maanden en de oudste 94 jaar.

De beide predikanten Ds. Breugem en Ds. Middelkoop waren aanwezig als onze Rotsen in de Branding.

We vertrokken woensdag met de bus van Fa. Mijnders om 8:40 uit Meneerse en om 9:00 uit Sommerdiek, maar niet voordat Ds. Middelkoop een gedeelte uit de Bijbel las en voorging in gebed.

Toen de Sommerdiekers in de bus gezeten waren zat de stemming er gelijk in. Wat een broederschap! We zaten wel gedeeld de Meneersenaers voorin en de Sommerdiekers achterin, maar dit kwam door het instap beleid.

De buschauffeur Bram sprak ons vriendelijk toe mede namens zijn werkgever en we togen op naar het Zeeuwse land. Onderweg genietend van de schoonheid in de bermen, het bloeiende fluitenkruid (van de stelen kun je fluitjes maken) koolzaadbloemen, schitterend geel, en wilde margrieten op de Grevelingendam. Er waren voor sommige reizigers ook angstige momenten op de Zeelandbrug, want als je in de bus zo hoog zit zie je de reling niet en kijk je zo in het water.

Na aankomst in Goes bij het Historisch Museum de Bevelanden op het grote plein bij de Hervormde en de Rooms Katholieke kerken met dezelfde mooie naam Maria Magdalena Kerk, zij vonden beiden dat zij recht op de naam hadden, kwam dit door de Hoekse & Kabeljauwse twisten? Of draaft de schrijver in deze een beetje door. Door de medewerker van dit museum werden we welkom geheten en voorzien van koffie/thee met een Zeeuwse bolus. Dit smaakte uitstekend.

Hierna togen wij naar het auditorium waar we door middel van beelden en uitleg te horen kregen over het ontstaan van het museum. Dit museum was eerst een Weeshuis. We werden in drie groepen opgedeeld en gingen met een suppoost op weg om over het ontstaan van Beveland door middel van inpoldering, te zien op kaarten wat weer door de zee teruggenomen werd. Ca. 100

dorpen zijn zo weer onder de golven verdwenen. Hier en daar vindt men weer brokstukken en funderingen van kastelen en kerken. Hier waren ook stukken van de bodemschatten tentoongesteld alsmede Gildeborden. In een andere kamer de presentatie van de Zeeuwse klederdrachten. Sommige fleurig andere weer somber, zoals ook de hoofdtooien met ijzers, uitbundig of ingetogen en het saillante verschil tussen de Protestante en Rooms Katholieke kleding.

Na dit bezoek zijn we met de bus naar het Van der Valk Restaurant gereden. Na een stil gebed kregen we varkenshaasmedaillons met saus, gemengde salade en friet en als dessert heerlijk ijs toe en dit alles opgefleurd met een drankje. Na deze heerlijke maaltijd zijn we weer in de bus gestapt waar Ds. Breugem een stukje uit het Johannes evangelie las en met ons eindigde in dankgebed. Na de bus gestart te hebben reden we naar Zierikzee waar we in de buitenhaven inscheepten op een schip van Rederij Frisia en het ruime sop kozen op de Oosterschelde een druk bevaren route voor de binnenvaart van Noord naar Zuid o.a. Antwerpen als bestemming. We zagen de mosselzaad invanginstallaties, we voeren onder de Zeelandbrug door en in de verte zagen we het watersnoodmuseum, mosselpercelen en de Krabbekreek uitloper van de Oosterschelde.

Door het hoge water hebben we geen zeehonden kunnen spotten op de zandplaten. Aan boord genoten we van een kopje koffie of thee en niet te vergeten het gezellige keuvelen met elkaar. Het eindpunt was in het mooie dorpje Sint Annaland waar de bus alweer stond te wachten met een zwaaiende chauffeur. Hij bracht ons weer naar Sommerdiek en Meneerse, de Langeweg was geen belemmering voor de onderlinge band. We waren het allen eens: het was een kostelijke dag waarvoor hulde aan de organisatoren. Ds. Middelkoop sloot af met een dankwoord en dankgebed.

De chauffeur bedankte ons en een tot ziens op een andere reis.
Een Medereiziger.

HULP OOST-EUROPA

Beste gemeenteleden,

Allereerst wil ik jullie bedanken voor jullie meeleven, gebeden en interesse voor mijn vrijwilligers-werk voor Stichting Hulp Oost-Europa. Met regelmaat krijg ik de vraag wat ik precies doe. Om wat meer te vertellen maak ik graag gebruik van de Ichthus.

In 2011 ben ik gevraagd voor de Jongeren Commissie (JC). Sinds die tijd kan ik praktisch inzetten, wat ik heb geleerd van negen maanden leven in Misca, Roemenië. In de JC houden we ons bezig met het organiseren en begeleiden van werkvakanties en het beleid rondom jongeren binnen de stichting. In de uitwerking betekent dit enerzijds elke maand vergaderen in ons hoofdkantoor in Barneveld en anderzijds contacten onderhouden met jongeren en kerken in Nederland. Wij begeleiden hen vanaf het moment dat ze interesse hebben in een werkvakantie tot de voorbereidingen hierop, de reis zelf en hun thuis-komst. In september 2016 neem ik echter afscheid van de JC, omdat het te druk wordt met het werk van het Landen Team Roemenië (LT2) waarbij ik eind 2013 ook betrokken ben geraakt.

Binnen LT2 hebben we een team gevormd voor Roemenië Zuid & West (TRZW). Wout van de Water is onze coördinator, Jaap Westhuis is verant-woordelijk voor Roemenië Zuid en Marjet de Boer – van den Brink en ik zijn verantwoordelijk voor Roemenië West. Als LT2 zijn we veelal bezig met beleid en overleg tussen de gebieden. Binnen TRZW vergaderen we inhoudelijk over onze projecten, de contacten en het praktisch maken van de beleidsdoelen HOE-breed.

v.l.n.r. Wout, Marjet, Jannemarie, Jaap

Onze contacten in Roemenië West zijn zeer uiteenlopend: van thuiszorgorganisaties tot predikanten, van kindertehuizen tot verzorgingstehuizen en van Roemenen tot Roma. We hebben overleg met de kerkelijke leiding ter plaatse en kunnen ook benaderd worden door nieuwe predikanten en projecten. De projecten die we hebben vallen altijd onder één van de drie peilers van Stichting HOE, namelijk diaconaat, gemeenteopbouw en onderwijs.

Twee voorbeelden uit de praktijk:

In Oradea ondersteunen we een thuiszorgproject met een kleine financiële bijdrage en geven we veel inhoudelijk advies.

In Rosiori bieden we winterhulp door middel van financiële steun. De plaatselijke predikant heeft afspraken met de bakkerij gemaakt en bonnen gemaakt. Met die bon kunnen Roma drie keer per week een gratis brood ophalen. Tevens krijgen ze wekelijks Bijbels onderwijs van de predikant.

In Nederland onderhouden we contacten met vele werkgroepen en kerken. We hebben als stichting een intermediaire functie. We begeleiden bv. kerkelijke gemeenten in het aangaan van een gemeentecontact met een gemeente in Roemenië.

In het voor- en najaar reizen we door ons gebied. We bezoeken de lopende projecten, bespreken met elkaar waar ze staan en waar ze naar toe willen. Het bezoeken van verdere contacten is uiteenlopend van aard. Soms is het sturing van wat ze in een gemeente zelf kunnen doen aan diaconaat en missie, maar ook gebeurt het dat het bezoek puur ter bemoediging is.

Dit jaar bestaat Stichting Hulp Oost-Europa 40 jaar. Een zegen waar we dankbaar voor zijn. Bij deze mijlpaal is gekozen voor een geheel nieuwe huisstijl. Met de mooie ronde en open vormen en de rode kleur in het logo willen we benadrukken wie we zijn. Een open organisatie waarin het draait om dialoog en verbinding met medebroeders en zusters in Oost-Europa. Een hart op zijn kant vormt de 'E' en symboliseert een liefdevolle en dienende

houding. Voor meer informatie over onze stichting verwijs ik u graag door www.stichtinghoe.nl.

Waarom ik graag werk voor St. HOE? Ik vind het fijn om in de praktijk iets te kunnen doen met mijn kennis en ervaringen. De overstap naar TRZW gaf een verdieping aan het werk (wat ik binnen de JC al deed). Ik vind het mooi om langdurige contacten aan te gaan met mensen ter plaatse, om christenen te ontmoeten en bemoedigen. We komen veel tegen en proberen veel te doen. Maar vaak kun je ook niet wat je zou willen. Wat wel kan is een stukje meelopen, er even zijn, aandacht geven, een vriendelijk woord, luisteren naar hun verhaal en meebidden.

Meer vragen voor mij? Stuur een email naar: jannemarie@stichtinghoe.nl

Hartelijke groet, Jannemarie Breen

Wandelactie voor vrouwen in de knel

Vrouwen lopen voor Vrouwen is een wandelevenement van Stichting Vrienden van De Hoop waarbij omzien naar elkaar gecombineerd wordt met gezelligheid.

Op zaterdag 21 mei werd voor het eerst ook een wandeltocht vanuit Middelharnis gehouden! Een enthousiaste groep vrouwen organiseerde de tocht en zorgde ervoor dat alles vlekkeloos verliep. Er wandelden 40 vrouwen mee; de meeste waren van het eiland, maar er waren ook een aantal wandelaars die van verder kwamen, zoals Gouderak en Oud-Beijerland. Vanuit onze gemeente hebben we meegelopen met een team van 7 vrouwen.

Als deelneemster van Vrouwen lopen voor Vrouwen haal je sponsorgeld op en draag je bij aan de opvangplaatsen voor kwetsbare vrouwen en hun kinderen bij Stichting De Hoop, Terwille en Bright Fame. Vanuit onze gemeente

hebben velen de actie gesteund door ons te sponsoren, hartelijk dank hiervoor!

Wij hadden als team ‘Sommerdiekse vrouwen’ gekozen voor de tocht van 10 km. Vanaf 9.30 uur was de ontvangst met koffie en thee in de Prins Maurits. Bij binnenkomst was direct duidelijk dat het om een vrouwenactie ging: roze ballonnen, roze kleedjes, roze bloemen… Voor zover mogelijk waren de deelneemsters – op verzoek – ook zelf in het roze ☺.

De dag werd geopend met gebed en het zingen van o.a. ‘Samen in de naam van Jezus’. In het welkomstwoord werd het thema van deze dag ‘Een glas water’ uitgelegd aan de hand van een aantal Bijbelteksten. Ook met deze wandeltocht kunnen we onze naaste dienen en als we het (uiteindelijk) doen voor Jezus, zal Hij het ook zegenen!

Als warming-up deden we onder leiding van twee jongedames een aantal pittige rek-, strek- en springoefeningen, waarna we er helemaal klaar voor waren. Rond 10.30 uur gaf een oud-cliënte van De Hoop, Marilou, samen met haar zoontje Bazou, het startsein door twee koeienbellen te laten rinkelen. De temperatuur begon al aardig op te lopen, dus veel jassen en truien bleven achter in de Prins Maurits.

We liepen vol goede moed richting de Rottenburgseweg, die we helemaal uit moesten lopen tot aan het bos bij De Vliegers. Hier was het genieten van het voor ons bekende, maar toch altijd weer prachtige landschap! Ondertussen praatten we lekker bij met onze teamgenoten of maakten een praatje met (onbekende) deelnemers uit andere plaatsen.

Ongeveer halverwege kwamen we bij een EHBO-post, waar we een flesje

water kregen en een lekkere bolus! Na wat schoenen wisselen en enkele (bijna)blaren inpakken met pleisters, vervolgden we de route.

Rond 12.30 uur kwamen we met best vermoeide en soms pijnlijke (kousen) voeten terug bij de Prins Maurits, waar een heerlijke high tea voor ons klaarstond. Na het eten vertelde de eerdergenoemde Marilou haar indrukwekkende verhaal, hoe ze na jaren van misbruik en geweld uiteindelijk, samen met haar zoontje, bij De Hoop werd opgevangen en geholpen. Prachtig om te horen hoe deze beschadigde vrouw, na alles wat zij heeft meegemaakt, nu mag getuigen van wat God voor haar doet en heeft gedaan! Tegelijkertijd werd het hierdoor nog duidelijker voor ons waarvoor we deze sponsortocht met elkaar hebben gelopen.

Nadat de opbrengst van deze wandelactie in Middelharnis, ruim 6.000 euro (!), bekend was gemaakt, hebben we nog samen gezongen en werd de dag afgesloten met dankgebed.

We hopen dat door het lezen van dit verslag volgend voorjaar nóg meer vrouwen in beweging komen voor vrouwen in de knel! Zie voor verdere info op www.vrouwenlopenvoorvrouwen.nl.
Carla Joppe en Petra van der Beek

D.V. 16 en 17 augustus is het weer zover; het *Vakantie Bijbel Feest*. Dit jaar in het Edudelta College aan de Schoolstraat in Middelharnis.

Het thema van dit jaar is *Aan tafel*. Aan tafel eet je met elkaar. Samen eten is gezellig, je eet met mensen bij wie je hoort. Als je met elkaar aan tafel zit leer je elkaar goed kennen. Aan tafel deel je lief en leed. Samen eten verbindt!

Met elkaar aan tafel gaan herinnert ons aan een belangrijk aspect van wie de Heere Jezus is: Hij zoekt mensen op en eet met hen. Aan tafel laat de Heere Jezus iets zien van wie Hij is en hoe het leven met Hem eruit ziet. Het zijn tekenen van Zijn Koninkrijk. Hij laat zien wie er bij Hem welkom zijn en hoe je bij Hem welkom bent.

Door met dit mooie thema bezig te zijn tijdens het Vakantie Bijbel Feest, hopen en bidden we, dat de kinderen merken dat de Heere hen ziet en hen uitnodigt om hun leven aan Hem te geven.

Ook dit jaar hopen we weer veel te gaan zingen met elkaar, te luisteren naar Bijbelverhalen, gave dingen te knutselen en heel veel leuke spellen te spelen. Alle kinderen van de basisschool zijn weer van harte welkom! En neem vooral ook dat vriendje/ vriendinnetje mee die de Heere Jezus nog niet kent. Wat zou het fijn zijn als hij / zij er ook bij zou zijn.

Voor deze dagen zijn we naar vele mensen op zoek die ons willen helpen. Zowel jongeren als ouderen. Kunnen we (opnieuw) op u rekenen? U kunt de flyer die in de kerk is uitgedeeld ingevuld inleveren (in de mand in de hal van de kerk), of u kunt mailen naar pj.vanhalum@live.nl

Dit jaar is het plan om op woensdag pannenkoeken te eten met de kinderen. Wilt u een deel voor ons bakken?

In de hal van de kerk staat ook een krat
met als doel
heel veel blikjes knakworstjes te ontvangen.

Helpt u mee om alle kinderen te kunnen voorzien van broodjes knakworst? Hartelijk bedankt!!

En dan tot slot nog de tieneravond!!

Alle jongeren die na de zomervakantie op het voortgezet onderwijs zitten zijn D.V. dinsdagavond 16 augustus meer dan welkom voor een hele leuke en fijne avond met elkaar!! Verdere informatie volgt nog maar houdt deze avond alvast vrij. En ook jouw vrienden / vriendinnen zijn van harte welkom!

Gemeentedag

Op zaterdag 28 mei was het al vroeg ochtend in de Ring van Sommelsdijk. Tussen vijf en half zes stonden de vrijwilligers al te poppelen om aan de slag te gaan. De kramen werden in een razend tempo opgebouwd en alles werd klaar gemaakt voor de 21e jaarmarkt! De trailer, die dankzij een grote groep vrijwilligers op vrijdagavond binnen 35 minuten was geladen, kwam om zes uur aan in de ring. Alle spullen werden in de kramen gelegd en vervolgens uitgepakt en uitgezocht. De trailer kreeg zijn vaste plek tegenover het terras. Er is door een ieder zeer veel werk verzet waarvoor de commissie iedereen hartelijk wil bedanken. Bovenal willen we God danken voor de prachtige dag die we hebben gekregen uit Zijn hand. Het weer was schitterend en het was een goed bezochte jaarmarkt met veel blije gezichten.

De opbrengst van dit jaar is €13.664,90

daarnaast hebben we ongeveer €950,- euro gesponsord gekregen van diverse sponsoren. Die we ook via deze weg hartelijk willen bedanken. De genoemde bedragen zijn de bruto opbrengst en hier gaan nog diverse onkosten af waardoor het eindbedrag lager zal eindigen. Een overzicht van de opbrengst per kraam staat hieronder. De opbrengst van dit jaar zal besteed worden aan diverse doelen. Het kerkgewelf is onder handen genomen en voorzien van nieuwe verf. Verder staat er in Vita Nova een nieuwe beamer die vanuit de activiteitencommissie betaald zal worden. We willen dit jaar ook 10 procent van de opbrengst schenken aan Willem en Joanne voor hun werk in Congo. De fietsverloting is dit jaar gewonnen door fam. De Butter, de skelter is gewonnen door fam. De Ronde. De taarten gaan naar Fam. Leijdens en fam. v/d Welle. De boodschappenmand is gewonnen door mevr. Groeneveld.
We willen u en jou nogmaals hartelijk bedanken voor de inzet, zonder vrijwilligers kan er geen jaarmarkt gehouden worden!

We mogen als gemeente terugkijken op een zeer geslaagde dag. Heeft u nog tips of ideeën voor ons dan zijn die altijd welkom.

De activiteiten commissie

Pinksterweekend JV

Een beetje spannend was het wel: Voor de eerste keer mee op pinksterweekend. Wat moet je er van verwachten?

Vrijdag 13 mei was het zo ver. We gingen weg uit Sommelsdijk, richting Woudenberg. Na een reis zonder ongelukken, maar met file, kwamen we aan in het Klompenhuis. Toen we allemaal een plekje op de slaapzaal gevonden hadden, gingen we met een klein, bijtgraag hondje spelen. Die eerste avond hadden we een Bijbelstudie over de kleur blauw, die staat voor de hemelse autoriteit. Hoewel het op dat moment nog avond was, begonnen we daarna aan het nachtspel waarbij we door een donker Woudenberg moesten lopen. Uiteraard wonnen wij en kregen ons eerste broodje knakworst. Uiteindelijk was het half 4 toen we naar bed gingen om wakker te liggen van al het gesnurk uit verschillende slaapzakken.

Na een heerlijk ontbijt met croissantjes gingen we op zaterdagmorgen levend stratego doen. Na een spannend spel besloten we toch maar tot een wapenstilstand. Op de lunch volgde een leuke teambuilding waarbij we onder andere een vlot hebben gebouwd (dat trouwens zo goed gebouwd was dat je er ‘hoofd, schouders, knie en teen’ op kon doen). Dat was erg gezellig. Helaas werd Frank die avond ziek en moest hij zondag bij het krieken van de dageraad opgehaald worden waardoor we ook de *Bonte Avond* zonder hem moesten stellen. Deze gezellige avond werd gevuld door leuke liedjes, goede grappen, spannende spellen en geniale goocheltrucs.

’s Zondags gingen we naar de kerk en daarna hadden we een vrije middag. Toen hebben niet veel meer gedaan dan voetballen en spelletjes. Na een broodje hamburger leidde onze eigen dominee Breugem de Bijbelstudie. Zoals u in ‘De Zaaier’ hebt kunnen lezen aten we die avond heerlijke macaroni. Na die avond begon de laatste nacht van dit geweldige weekend.

De maandag verliep snel: na het ontbijt moesten we snel de tassen inpakken en de locatie schoonmaken. Op dat moment kom je er pas achter hoe groot hij precies is. Als alles helemaal spik en span is kunnen we gaan zwemmen in het Caribabad in Gorinchem. Als laatste dit weekend hebben we het wegrestaurant met de grote M bestormd, om vandaar naar huis terug te rijden.

Ik vond dit Pinksterweekend echt enorm leuk en ik ga volgend jaar zeker weer mee. Ik hoop dat er dan weer net zo’n leuke groep is als dit jaar, want dan wordt het zeker weer fantastisch.

Ook willen we namens de JV iedereen hartelijk bedanken voor de boodschappen! Geweldig om te zien dat we dozen vol boodschappen hebben gekregen. Wij hebben al het lekkers met veel smaak opgepeuzeld ;).

Groetjes van de leukste JV
Matthieu van Spronsen

Kinderoppas OPSTAP

Sinds januari 2016 is de kinderoppas anders georganiseerd. Voor de kinderen van 0 t/m 2 jaar is de kinderoppas nog steeds in de benedenzaal. De kinderen van 3 en 4 jaar worden boven opgevangen bij de ‘Opstap’groep. Door deze verandering in organisatie is er voor de kleine kinderen meer rust, aandacht en veiligheid tijdens de kerkdienst. De kinderen van 3 en 4 jaar wordt een afwisselend programma aangeboden door middel van de ‘Opstap’ methode van de HGJB. Graag willen we het ‘Opstap’programma nader toelichten.

Het doel van de Opstapgroep, is kinderen voor te bereiden op het bijwonen van de kerkdiensten. Tijdens opstap volgen we een vrij vast programma. We beginnen in de kring met zingen, bidden en een Bijbelvertelling. Vervolgens is het tijd voor een koekje en wat drinken. Daarna gaan we aan de tafels knutselen over het vertelde Bijbelverhaal. Na het knutselen hebben we nog

ongeveer een halfuurtje om lekker te spelen. Dan is het al weer tijd om in de kring af te sluiten en te wachten tot de ouders de kinderen op komen.

Elke week staat er dus een Bijbelverhaal centraal. We zoeken er bijpassende psalmen of liederen bij die we aanleren. Om de stap naar de kerkdienst te verkleinen plannen we ook regelmatig ingroeilessen in. In deze lessen staat de kerkdienst centraal. We bespreken dan (een onderdeel van) de kerkdienst: wat gebeurt er allemaal in de kerk, wie zijn er in de kerk (dominee, koster, etc.), wat neem je mee naar de kerk, enz. We maken zo de kinderen bekend met alles wat er in de kerk gebeurt. We leren de kinderen ook bekende psalmen aan zodat ze ook af en toe mee kunnen zingen als ze in de kerk zijn.
Elke week zijn we met een enthousiaste groep kinderen bij elkaar. Nieuwe kinderen van 3 of 4 jaar zijn ook zeker welkom!

Kernpunten van de Reformatie

Luther en de biecht

2017 is het zogeheten Reformatiejaar. We herdenken dan dat 500 jaar geleden Maarten Luther zijn 95 stellingen tegen de kapel van Wittenberg aansloeg. Deze stellingen hadden betrekking op de manier van kerk-zijn in de Rooms Katholieke Kerk. Luther zag nogal wat misstanden en wilde deze aan de kaak stellen. In de komende uitgaven van de Ichthus wil ik bij sommige kernpunten van de Reformatie stilstaan. Veel van die kernpunten zijn uiterst actueel. Het eerste punt wat ik onder de aandacht wil brengen is ‘biechten’. Biechten. Dat woord is bijna onlosmakelijk verbonden met de Roomskatholieke Kerk. Bij hen is het een van de zeven sacramenten. Wij kennen er nog maar twee. Alleen de doop en het avondmaal. Maar Luther, een van de kerkhervormers, behield de biecht als sacrament, maar hij reformeerde deze ook. In dit artikel wil ik kort uitwerken wat Luther onder de biecht verstond en wat het belang ervan is voor ons vandaag. Het gaat hier uiteindelijk om de kern van de vergeving van zonden.

Oorsprong van de biecht
De biecht is ontstaan met het idee dat bij ernstige zonden een belijdenis van schuld niet genoeg is, maar dat daar ook een boetedoening bij hoort. Een ge-

lovige moest minstens elk jaar al zijn zonden, ook zijn verkeerde gedachten en begeertes, opbiechten aan de priester. Deze legde hem dan een 'boete' op. Als aan deze boete was voldaan, dan sprak de priester de woorden uit: 'ik scheld u al uw zonden kwijt'.

De nadruk op het doen van boete werd echter steeds groter. De vergeving stond niet zozeer centraal, maar vooral hoe de vergeving ontvangen kon worden. Deze manier van biechten heeft ten grondslag gelegen aan de aflaathandel, waarbij men iemand kon inschakelen om jouw boete te voldoen.
Het probleem van het biechten bleek de grote onzekerheid te zijn. Je wist nooit zeker of je wel genoeg boete had gedaan en je deed telkens weer nieuwe zonden. Er bleken allerlei voorwaardes te zijn voordat je vergeving kon ontvangen. Het bleef dus onzeker of je zonden wel echt vergeven waren. Dat was de reden dat Luther de biecht kritisch ging doordenken.

Praktijk van de biecht volgens Luther
Biechten behoort rust te geven, aldus Luther. Je moet er zeker van zijn dat je zonden vergeven zijn die je opgebiecht hebt. Luther neemt daarvoor het uitgangspunt in Mattheüs 18:18: *'Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.'*

Hieruit concludeert Luther dat iemand die de biecht afneemt, de zonden van een ander kan vergeven in de naam van de Heere. Heel concreet: wanneer u of jij aan een medegelovige je zonden opbiecht, mag deze ze in de naam van de Heere vergeven. Net zoals de priester deed. Het is dan het Woord van God dat je vrijspreekt, maar wel gesproken door een mens. De zekerheid ervan ligt dan niet in de woorden van een mens, maar in het Woord van God Zelf. Als je die vergevende woorden van God niet gelooft, dan maak je Hem tot een leugenaar, aldus Luther.

Consequenties voor de kerk
Aan deze visie op de biecht ligt een andere visie ten grondslag, namelijk het ambt aller gelovigen. In de tijd voor de Reformatie was het vrijspreken van de zonden alleen een taak van de priester. Hij had het ambt ontvangen en mocht in de naam van God de zonden kwijtschelden. Luther heeft hier een andere visie op. Elke gelovige heeft een ambt en iedereen is daarin gelijk. De paus heeft niet meer macht dan een gewone gelovige. Een christelijke broeder of zuster (u dus ook!) spreekt namens Christus het vrijsprekende Woord tot de biechteling. De gelovige schuilt daarin achter Christus.

Vandaag de dag
Mensen kunnen tobben over de vergeving van zonden. Mensen kunnen zitten met zonden die ze niet bekend durven maken. Je kunt daardoor helemaal met jezelf in de knoop raken en je weet niet hoe je er uit moet komen. Dan is het goed om dat op te biechten. Doe het bij iemand die je vertrouwt, doe het

bij een medegelovige. Deze mag u dan in de naam van Christus vrijspreken.

Het opnoemen van je zonden, dat kan rust en uitkomst bieden. Niet zozeer door het benoemen zelf, maar veelmeer door de woorden van Christus die eraan toegevoegd worden: Ik spreek u vrij van uw zonden. Als we dat geloven, dan zijn ze vergeven. En hoe zouden we het niet kunnen geloven? God is immers geen leugenaar, maar een God Die doet wat Hij zegt.

Rick Boele

Reis naar het verleden

...want Ik leef en U zult leven. (Joh. 14:19)

Begin juni liep ik met een groep gemeenteleden in Noord-Frankrijk. We bezochten de velden van weleer, de voormalige slagvelden van de Eerste Wereldoorlog rondom Vimy en Notre Dame de Lorette. We zagen de sporen in het landschap, we luisterden naar dagboekfragmenten van Duitse, Franse en Britse soldaten, die de verschrikkingen aan den lijve hebben ervaren. Indrukwekkend. We stonden stil bij het sombere stenen monument op Maison Blanche, een Deutscher Soldatenfriedhof waar bijna 45.000 Duitse soldaten begraven liggen onder zware eikenbomen. Even later liepen we langs de kruisen op een de Franse begraafplaats Notre Dame de Lorette, waar 20.000 Fransen liggen begraven rondom een imposante kapel, samen met zo'n 22.000 niet-geïdentificeerde doden in massagraven. De zinloze slachtingen riepen toen – en nog steeds – heftige vragen op. Waar was God in dit onmenselijke lijden? Waarom greep Hij niet in?

We eindigden de dag in Talbot House (Poperinge, België). Een letterlijk rustpunt achter de Britse frontlijn. Typisch Engelse stijl. Every man's club. Oase van rust in een dolgedraaide omgeving, geleid door twee Anglicaanse aalmoezeniers. Een Britse luitenant schreef: 'Talbot House durfde het aan om iedereen uit te nodigen en even terug te denken. Het herinnerde aan vergeten zaken. Het confronteerde ons opnieuw met onszelf en bracht onze persoonlijkheid terug aan de oppervlakte, die uitgevlakt was in de onpersoonlijkheid van de oorlogsmachine. Ook wij waren mensen met onsterfelijke verlangens. Ook ieder van ons had zijn eigen verhaal, onze hoop en vrees en pijn en hunkering. Hier konden we onszelf herbronnen.' Op de zolder van Talbot House was een kapel ingericht, die elke zondag tjokvol zat. Aalmoezenier Philip Clayton, alias Tubby, verkondigde er het Evangelie aan mannen die een dag later dood in het niemandsland zouden liggen. Hij doopte er en vierde er het Heilig Avondmaal. Op het scherpst van de snede. Uitzicht in de hopeloosheid van een allesvernietigende oorlog.

Die dag stond ik op de plaats waar honderd jaar geleden Tubby stond. Voor

het katheder. Ik vertelde mijn reisgezelschap over Tubby en het unieke van Talbot House. En ik las met hen op die bijzondere locatie een stukje van een Duitse soldaat, Wilhelm Busche, die een diepgelovig antwoord formuleerde op de vraag naar de aanwezigheid van God, in een wereld waar de dood en het lijden het zo vaak voor het zeggen lijken te hebben: ‘Tijdens de Eerste Wereldoorlog was ik wekenlang bij Verdun, waar destijds één van de grootste veldslagen werd geleverd. Tussen de linies lagen de lijken hoog opgetast. Ik heb mijn hele leven die weeïge lijklucht niet meer kunnen kwijtraken. Iedere keer wanneer ik een oorlogsmonument zie met het opschrift Zij vielen voor het vaderland, ruik ik die stank van Verdun, die lijklucht. En wanneer ik denk: ‘Over honderd jaar zijn we er geen van allen meer,’ dan waait die ontzettende doodslucht me weer tegemoet. (...) In deze wereld van de dood is er Één die is opgestaan uit de dood! Hij zegt: *Ik leef, en gij zult ook leven! Gelooft in Mij! Komt tot Mij! Bekeert u tot Mij! Wordt Mijn eigendom! Ik leid u naar het leven!* Is dat niet geweldig? Hoe kunnen mensen in vredesnaam in deze wereld van de dood leven zonder die Verlosser, die het Leven is en naar het eeuwige leven leidt!

Matthijs Guijt

Kerkrentmeesters

Financiën
Zoals beloofd in de vorige Ichthus willen wij u ook nu weer informeren over het verloop van de collecte-opbrengsten. We hebben nu de periode van december 2015 t/m mei 2016 vergeleken met die van een jaar geleden. De stijging is niet meer zo fors als de vorige keer want inmiddels werd begin vorig jaar de collectebon van €0,65 ingevoerd. Maar desondanks werd een stijging van 4,8% gerealiseerd en daar zijn we erg blij mee. In de vorige Ichthus konden we ook al een stijging melden van 4,5% in de actie Kerkbalans. Het gaat gelukkig de goede kant op.

Inmiddels is een concept jaarrekening over 2015 klaar. Door de beperking van het pastoraat en de hogere inkomsten is weer sprake van een positief resultaat. (ca. €5000) Zoals u weet was het resultaat in 2014 ruim €20.000 negatief. Een hele verbetering dus die voor een groot gedeelte echter wel ten koste van het pastoraat gaat. Uw financiële betrokkenheid blijft dan ook hard nodig. **Blijft u meedoen?**

Tussenstand vrijwillige bijdrage
De opbrengst voor de actie kerkbalans 2016 is in de begroting totaal geraamd op €103.000,- (dorpskerk €97.000,- en Nieuw Rijsenburgh €6.000,-). De werkelijkheid geeft het volgende beeld:

Opbrengst kerkbalans 2016 peildatum 1 juni 2016:

totaal toegezegd	ontvangen	nog te ontvangen	totaal ontvangen niet toegezegd	totaal ontvangen	verwachte opbrengst
95.151	56.292	38.859	11.282	67.574	106.433

De verwachte opbrengst van € 106.433,- bedraagt 103,3 % van de voor 2016 geraamde opbrengst. (Ter vergelijking: op peildatum 1 juni 2015 bedroeg deze 94,5%.

Verloop toezeggingen 2016 ten opzichte van 2015

Totaal toezeggingen 2016	€ 95.151	
Totaal toezeggingen 2015	€ 87.401	
stijging	€ 7.750	8,9%
aantal verzonden toezeggingen	498	

omschrijving	aantal	bedrag 2016	bedrag 2015	saldo 2016 t.o.v. 2015	gem. bedrag	saldo in %
Gemeenteleden die hun toezegging in 2016 hebben verlaagd	32	€ 7.103	€ 10.648	-€ 3.545	-€ 111	-33,3
Gemeenteleden die wel in 2015 een toezegging hebben gedaan maar niet in 2016	44	€ 0	€ 8.119	-€ 8.119	-€ 185	-100,0
Gemeenteleden die zijn verhuisd of overleden (totaal aantal 10)		€ 0	€ 1.660	-€ 1.660	-€ 166	-100,0
Totaal minder toegezegd in 2016	**76**	**€ 7.103**	**€ 20.427**	**-€ 13.324**	**-€ 461**	**-65,2**
Gemeenteleden die hun toezegging in 2016 hebben verhoogd	79	€ 31.342	€ 24.748	€ 6.594	€ 83	26,6
Gemeenteleden die wel in 2016 een toezegging hebben gedaan maar niet in 2015	53	€ 14.480	€ 0	€ 14.480	€ 273	
Totaal meer toegezegd in 2016	**132**	**€ 45.822**	**€ 24.748**	**€ 21.074**	**€ 357**	**85,2**
Gemeenteleden die hetzelfde bedrag hebben toegezegd als in 2015	133	€ 42.226	€ 42.226	€ 0	€ 0	0,0
Gemeenteleden die evenals in 2015 ook in 2016 niets hebben toegezegd	157	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	
Totale toezeggingen	**498**	**€ 95.151**	**€ 87.401**	**€ 7.750**	**-€ 105**	**8,9**

Mutaties

De volgende gemeenteleden zijn de afgelopen maanden in ons dorp komen wonen of zijn binnen ons dorp verhuisd of hebben ons dorp verlaten.

Nieuw ingekomen:

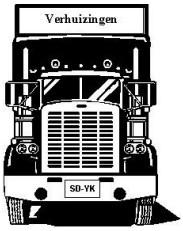
Mw. E. Beurkens-Vroegindeweij, Staakweg 149, 3247BV Dirksland (voorkeurlid)
Dhr. A. Troost, Hyacintenstraat 28, 3245CN (Middelharnis)
Dhr. J.L. van Alphen, Kreekstraat 29, 3245AL (Dirksland)
Mw. V. Zevenbergen, Reiger 109, 3245TM (Dirksland)
Mw. M.A. Peeman-Nipius, Olympiaweg 13, 3245DL(Middelharnis)
Fam. Quist-van der Valk, Burgmeester Mijslaan 13, 3241XA Middelharnis (Voorkeurlid)
Mw. J.C. Looij-Bevelander, Binnenweg 30, 3245AB (Dirksland)
Mw. E. de Graaf-Noteboom, Groene Zoom 51, 3245CH (Dirksland)

Verhuisd:

Dhr. J.B.F. Driece, van Dubbele Ring 15 naar Koninginnelaan 1, 3245XK
Mw. M.C. Dijkgraaf-Bestman, van Scholekster 8 naar Sperwer 351, 3245VP
Fam. Lugtenburg-Doornheim, van De Klaver 37 naar Sperwer 597, 3245VP
Mw. M. van den Doel-Koote, van Azaleastraat 29 naar Groene Zoom 29, 3245CH
Fam. Vroegindeweij-Hanenberg, van Hyacintenstraat 39 naar Groene Zoom 35, 3245CH
Fam. Peeman-Troost, van Hyacintenstraat 10 naar Groene Zoom 47, 3245CH
Dhr. A. Kieviet, van Hyacintenstraat 11 naar Groene Zoom 33, 3245CH
Mw. F. Peekstok-van der Made, van Gladiolenstraat 27 naar Groene Zoom 27, 3245CH
Dhr. A. Tiggelman, van Goudsbloemplein 2 naar Sperwer 349, 3245VP
Fam. Van Nimwegen-van Gurp, van Hyacintenstraat 36 naar Groene Zoom 1, 3245CH
Mw. M. Struik-van den Doel, van Hyacintenstraat 24 naar Groene Zoom 3, 3245CH
Mw. H.P. Donkersloot, van Scholekster 4 naar Olympiaweg 63, 3245DL
Fam. Biever-Jordaan, van Groene Zoom 12 naar Groene Zoom 43, 3245CH
Dhr. W. van Gent, van Groene Zoom 62 naar Groene Zoom 41, 3245CH
Mw. M.J. van Sliedrecht-Knape, van Dorpsweg 4 naar Groene Zoom 23, 3245CH

Vertrokken:

Dhr. M.J. Kransse, Reiger 17 (Oude Tonge)
Mw. L. van Wijk, Langeweg 27 (Oude Tonge)
Fam. Sijtsma-Jongejan, Reiger 115 (Dirksland)
Mw. J.C. Zwartbol-Spros, Lijster 21 (Middelharnis)
Fam. Verwijs, Reiger 38 (Nieuwe Tonge)
Fam. Van Nieuwaal-Van den Nieuwendijk, Dorpsweg 64 (Dirksland)
Fam. Tanis-Leenheer, Sommelsdijkse Haven 34 (Ouddorp)
Dhr. T.S. Visbeen, van Aerssenstraat 16 (Middelharnis)
Mw. G. Brouwer-van der Welle, Merel 11 (Moordrecht)
Mw. M.C. Keijzer, Halsjuk 52 (Middelharnis)

Wij heten hen van harte welkom en hopen dat zij zich spoedig thuis zullen voelen in hun nieuwe woning en in onze kerkelijke gemeente. Ook degenen die naar elders verhuisd zijn wensen wij een goede tijd toe. Bovenal wensen wij hen Gods zegen toe met de bede van koning Salomo uit 1 Koningen 8:29a: *"Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis"*.

Contacten

Predikant	Ds. J.C. Breugem	Koninginnelaan 24	0187 482391
	Prop. H. Boele	Touwbaan 12, Alblasserdam	06 30562496
Ouderlingen	D. Buskoop	Klampenmeet 42	0187 483861
	M.T.J. Guijt	Tureluur 3	0187 484882
	H.A. van Holten	Rijzenburgseweg 7	0187 470880
	A.C. Kooijman	Klampenmeet 33	0187 480910
	C.A.L. Leijdens	Groene Zoom 58	0187 602397
	J. Melaard	Teenhoek 19	0187 611715
	J. Mierop	Lijster 26	0187 485264
	C.J. Robijn	Fazantstraat 48	0187 486298
Scriba	J.M. van Spronsen	Klampenmeet 7	0187 470174
	C. Struijk	Pluvier 40	0187 484845
	A.E. Willemsen	Joost vd Vondellaan 28	0187 484525
Ouderlingen-Kerkrentmeester	A. van Alphen	Kluut 12	0187 482197
	A. Lugtenburg	Joost vd Vondellaan 52	0187 484406
	J.C. van der Welle	Merel 11	0187 486787
Kerk-rentmeesters	J.J.P. Kamp	Klampenmeet 1	0187 486137
	W.C. de Ronde	Kaai 37-39	0187 489802
Diakenen	L. van den Boogert	W. Bilderdijkstraat 11	0187 489712
	J.G.F.J. Koole	Singelkade 92, Mh	0187 485595
	C.E. Struik	Hortensia 1, Dl	0187 601168
	D.J. Struijk	Zwaluwstraat 6	0187 478310
	A.M.E. van Vianen	Kluut 27	0187 489249
	M.K. Wessels	H. Heijermanssingel 108	0187 484909
Administratie	J.J.P. Kamp	Klampenmeet 1	0187 486137
Organisten	A. van der Beek	Meerkoet 5	0187 482428
	P. Kieviet	Rubensplein 64	0187 486319
	C. Struijk	Fazantstraat 6	0187 483874
Kosters	Joh. Joppe	Klampenmeet 34	0187 483659
	J. Kieviet	Goudsbloemstraat 5	0187 486772
	J. Knape	Groene Zoom 78	0187 484956
	D. Struijk	Rembrandtlaan 21, Mh	0187 664687
	L. Wielhouwer	Groene Zoom 10	0187 483766
Kerkelijk Bureau	E. Visser-Landzaad	Nicolaas Beetsstraat 3	0187 480060

Algemene Informatie

Verenigingsgebouw ‘Vita Nova’ tel. 0187-482510
Van Aerssenstraat 5
Beheerder: P. van Alphen, Kortewegje 9 tel. 0187-482285/ 06-13390246
E-mail: p.vanalphen@csgpm.nl

Collectebonnen: J.C. v.d. Welle, Merel 11 tel. 0187-486787
elke 1e woensdag van de maand
openingstijden: 9:30 - 11:30 en 19:30 - 20:30

CD kerkdiensten: W. Faasse, de Wurft 28 tel. 0187-470268
bijzondere diensten voor betrokkenen gratis
overige diensten of extra exemplaren: 3,00 euro per stuk

Redactie website: J. van der Valk tel. 0187-486794

Bankrekeningen

Kerkvoogdij	NL94 RABO 0342 0521 79
	NL75 INGB 0000 6224 77
Diaconie	NL89 RABO 0342 0607 08

website: www.hervormdsommelsdijk.nl